

Epilepsja (padaczka) jest najczęstszą chorobą neurologiczną. O padaczce mówimy wtedy, gdy u danego chorego napady padaczkowe powtarzają się. Padaczka może ujawnić się w każdym wieku od wczesnego dzieciństwa do późnej starości. W 80% przypadków choroba rozpoczyna się przed 20 rokiem życia.

Do najczęstszych objawów padaczki zaliczamy:

- naprężenie ciała,
- wygięcie w łuk,
- drgawki,
- szczękościsk,
- ślinotok,
- bezwiedne oddanie moczu,
- utratę przytomności.

Typowy atak trwa około 3 minut. Poza najczęstszymi objawami bardzo często można spotkać **objawy częściowe albo objawy nietypowe:**

- napady ruchowe (tylko drżenie kącika ust, kciuka),
- napady czuciowe (tylko mrowienie pewnych części ciała),
- napady wegetatywne (np. nadmierne wydzielanie śliny),
- napady nieświadomości (charakteryzują się tylko krótkotrwałą utratą świadomości).

Co robić gdy zdarzy się napad?

- Przede wszystkim zachować spokój.
- Być przy chorym w czasie napadu i dopilnować, aby nie doznał obrażeń. Gdy upadnie, delikatnie podtrzymać głowę chorego, aby w czasie drgawek nie doszło do jej mechanicznych urazów.
- Ułożyć chorego na boku, pilnując, aby miał drożne drogi oddechowe. Poluzować mu kołnierzyk koszuli, rozpiąć guzik pod szyją. Ślina i piana na ustach są normalnymi objawami napadu. Powinny mieć drogę odpływu; gdy chory leży na boku - jest to zapewnione.
- Gdy chory jest niespokojny lub pobudzony (często w stanie zamroczenia ponapadowego), należy łagodnie go uspokajać, unikając jednak siły.
- Należy unikać robienia zamieszania wokół chorego.
- Zazwyczaj po napadzie chory jest lekko splątany, zamroczony. Trzeba zostać z nim tak długo, aż zacznie się składnie wypowiadać.
- Poczekać aż skończy się atak - będzie on trwał zwykle kilka minut, po napadzie chory może stracić kontakt z otoczeniem, może zasnąć. Gdy odzyska pełną świadomość, zapytać, jak można mu pomóc (kontakt z rodziną, opiekunami, lekarzem).
- Gdy napady powtarzają się (dwa i więcej) i chory nie odzyskuje świadomości - wezwać karetkę.
- Gdy chory ma zapewnioną odpowiednią pozycję, po prostu należy przy nim być.

Czego robić nie wolno?

- Nie przenosić chorego, nie podnosić, nie szarpać.
- Nie powinno się cucić chorego, polewając wodą czy bijąc po twarzy.
- Nie powstrzymywać siłą rąk i nóg chorego.
- Nie wolno niczego wkładać choremu do ust. Może to spowodować obrażenia jamy ustnej.

- Nie należy używać siły wobec chorego. Ma on podczas napadu zawężoną lub zniesioną świadomość. Może źle rozumieć intencje i reagować na nie agresją. Według różnych przesądów, w czasie napadu wykonuje się niekiedy dziwne czynności - np. wkłada klucz do ręki chorego.

Na początku dużego napadu padaczkowego chory może przez pewien czas nie oddychać (20-30 sekund). To jest normalne, nie trzeba stosować sztucznego oddychania.

Zachęcamy do obejrzenia zamieszczonego poniżej filmu: "Padaczka - pierwsza pomoc":

https://www.youtube.com/watch?v=k5INAf1_LKc&feature=emb_title

Źródło: <http://www.uwm.edu.pl/bon/content/epilepsja>